

HAYDI, NAMAZ SEFERBERLİĞİNE!

*H*atırlayabildiğiniz kadar gerilere gidin ve şöyle bir hafızanızı yoklayın. Bugüne dek ne çok kampanya, boykot, seferberlik gördünüz. Çoğu kez dünyayla ilgili bir amacı olan bu toplu girişimlerin birçoğuna da katıldınız belki.

Sizi dünya ve ahiretinizi kurtaracak bir seferberliğe çağırıyoruz: Namaz kılmaya, kılıyorsanız dört elle sarılmaya, hiç kazaya bırakmıyorsanız bile huşûyu keşfetmeye ve namaz için çalışmaya var mısınız?

Rabbimizin Kur'an'da 70 kez emrederek en çok önem verdiği ibadet olan namaz, Peygamberimizin (s.a.v.) ifadesiyle, ahirette hesaba çekileceğimiz ilk amelimizdir.

Ne var ki, yüzde 99'u Müslüman olan ülkemizde beş vakit namaz kılanların oranı yüzde 25. Bunların da ara sıra kazaya bırakmak, aceleye getirmek, gereken önemi vermemek gibi problemleri var.

Müslümanların yüzde 75'i niçin namaz kılmadıklarını açıklarken, birçok bahane ileri sürüyorlar. "Kılmasını bilmiyorum", "Benim kalbim temiz", "Yaşlanınca kılarım", "Çok yoğunum, zamanım yok", "İş yerinde veya okulda fırsat bulamıyorum", "Hastayım", "Yolcuyum" gibi bahanelerle kendilerini kurtardıklarını sanıyorlar.

Oysa namazın önünde hiçbir engel olamaz. Dünya için yığınla bilgi öğrenen insanlar, elbette namaz kılmasını da öğrenebilirler. Kalbi temiz olmak ise, zaten güzel bir namaz kılmanın şartlarındandır. Yaşlanıncaya kadar hiç kimsenin garantisi olmadığı için genç ihtiyar herkes namaz kılmak zorunda. Her şey zaman bulan insanların, namaza vakit bulamamasını anlamak güç. İsteyen herkes namaz için her türlü ortamda fırsat bulabilir. Hastalık ve yolculuk ise, namaza engel olmaz, sadece kolaylaştırılmasını sağlar.

Namazın en büyük engeli, onun ne muhteşem bir önem ve değer taşıdığını bilmemektir. Ne yazık ki, namazı gündeme getirecek ciddi bir faaliyet de yok ülkemizde. Namazın önemini anlatan film, tiyatro, roman, şiir, ilâhî, program neredeyse bulamazsınız.

Şükürler olsun ki, bu sahada yazılmış hiç değilse çok güzel kitaplar var.

İşte biz, namaz için yazanlar ve namaz davasına gönül verenler olarak bir araya gelip namazı gündeme getirmeye karar verdik. Bugüne kadar namazla ilgili birçok toplantı, konferans, panel, program yaptık. Namazı anlatan kasetler, VCD'ler, filmler, radyo-TV programları da olsun istiyoruz.

Namazı anlamak ve yaşamak için sizi duyarlı olmaya çağırıyoruz.

Sizi her yerde ve her zaman katılabileceğiniz namaz seferberliğine davet ediyoruz.

Gelin, namazı her yerde, her zaman, herkese anlatmak için çalışın.

Namazın elinden tutun ki, o da kabirde ve sıratda sizin elinizden tutsun.

Namazı sevin ki, Allah ve Resülü (s.a.v.) de sizi sevsin.

Namaz Gönüllüleri Platformu

Tel. (212) 635 28 12 • Fax. 621 44 04

www.namazladirilis.com • namaz@namazladirilis.com

ABDULLAH YILDIZ

Araştırmacı-Yazar

abdullahyildiz@umran.org

Allah'tan başka ilâh yoktur esasına dayanan **tevhîd inancı** namazla **eyleme** dönüşür. İslâm'ın ilk farzı **tevhîd'e** îman, ikincisi **namaz**dır. Yani, İslâm'da **ilk farz kılınan** ibâdet **namaz**dır.

Namaz en faziletli, en kapsamlı ibadettir: Allah'ı tesbih ve tekbir etme, O'na hamd, şükür, tevbe ve istiğfar, O'ndan yardım dileme, duâ, niyaz ve zikir.

Peygamberimizin “Dinin direği”, “Müminin miracı”, “Cennetin anahtarı”, “Gözümün nuru” olarak tanımladığı namaz, İslâm'ın **olmazsa olmazıdır**. Onu terk eden cehenneme sürüklenir: “Sizi cehenneme sevk eden nedir? Derler ki: **Namaz kılanlardan değildik!**”(Müddessir/42-43)

Namaz **beş vakit** farzdır. Hayatın hızlı koşusu içinde Allah'ı, ahireti, ölümlü, görev ve sorumluluklarını unutan insan günde beş kez namazla kulluğunu hatırlar ve yeniden **dirilir**. Her namaz bir **inkılâptır, diriliştir**; kul onunla şirk batağından tevhid atmosferine, geçici dünya zevklerinden ebedî ahiret lezzetlerine, şeytanın etki alanından İlâhî huzur iklimine geçer.

Bu değişim süreci **ezan** ve **abdestle** başlar: Tevhid akidesini en özlü cümlelerle haykıran ezanla **namaza** ve **kurtuluşa** çağrılan mümin, abdest alarak etrafını kuşatan şeytânî çemberi yarmaya ve **arınmaya** yönelir; maddî-manevî kirlerden temizlenir: “Allah sizi **temizlemek** ve size olan **nimetini tamamlamak ister**.”(Maide/6) Abdest sadece vücudu kir, pis ve pastan temizlemekle kalmaz, aynı zamanda iç dünyayı da arındırır. Mümin, her âzâsını yıkarken eliyle, ağzıyla, diliyle, gözüyle, kulağıyla, ayaklarıyla bilerek-bilmeyecek yaptığı tüm günahlara tövbe edip vazgeçmeye karar verir.

Tertemiz bir kalp, tertemiz bir beden ve elbise ile Allah'ın huzuruna çıkan kul, yönünü **kibleye** yani Kâbe'ye döner. Allah'ın evi olan **Kâbe'ye** yönelen mümin, kalbini ve düşüncelerini Allah'a odaklar; diğer kiblelerden yüzçevirir. Herkesin bir kiblesi vardır. Yüzünü Kâbe'ye döndüğü halde özünde başka varlık ve değerleri **kible** edinenler, gerçekte **istikbâl-i kible** yapmış olmazlar.

Niyeti kalple yapmak esastır; dilde kalan sözler gerçek niyet olamaz. Zira namaza *Allah rızası için* durulur.

Ellerini kaldırıp **“Allâhu ekber”** diyen mümin, artık dünyayı, dünyevî düşünce ve kaygıları elinin tersi ile geriye atıp kalbini yüce Allah'a bağlar. **Süb-haneke** duâsını okuyup Allah'ı hamd ile tesbih eder, ismini yüceltir ve O'ndan başka ilâh olmadığını ikrar eder.

“Kur'ân okumak istediğinde kovulmuş şeytandan Allah'a sığın!” (Nahl/98) Şeytanın vesvesesinden Allah'a sığınan kul, E'ûzü bi'llâhi min'eş-şeytân'ir-racîm der ve besmele ile önce **Fatiha'yı**, sonra Kur'ân'dan kolayına geleni okur. Namazın her rekâtında Fâtiha'yı okuyan kul, Yaratan'ıyla **“kulluk sözleşmesi”** ni yeniler. Âlemlerin Rabbi, Rahmân ve Rahîm olan Allah'a Ahiret Günü'nde hesap vereceğinin bilinci içinde, hem kendisi hem de müminler adına söz verir: “Yalnız Sana kulluk eder, yalnız Senden yardım dileriz.” Sonra, doğru yolda olmak, nimete kavuşmak ve azaptan kurtulmak için Allah'tan yardım diler: “Yâ Rab! Bizi, Dosdoğru yola hidayet eyle! O yol, kendilerine nimet verdiğin kimselerin yoludur; gazaba uğrayanların, sapıkların, dalâlette olanların değil.” Âmin!

Hız. Ali(r.a), “Kendisinde anlayış ve idrakin bulunmadığı hiçbir ibadette ve kendisinde düşünmenin bulunmadığı hiçbir kıraatte hayır yoktur” der. O halde, namazda okunan âyet, sûre ve duâlar anlaşılmalı, hissedilmeli ve düşünülmelidir. Yoksa o kutlu ifadeler birer tekrardan ibaret kalır.

Mümin, sadece namazda okuduğu âyet ve duâlarla değil **beden diliyle** de kulluğunu ifade eder:

Rabbini huzurunda huşû ile el-pençe divan duran kul, bu **kıyâmın** aynı zamanda sahte tanrılara karşı bir başkaldırı anlamına geldiğini bilmelidir.

Allah'a boyun eğip teslim olmayı ifade eden **rükû** ile kul, sadece O'nun karşısında eğildiğini; O'ndan başka hiçbir otoriteye boyun eğmeyeceğini ilân eder: “Süb-hâne Rabbi'el-Azîm: Azamet sahibi

Rabbimi yüceltir, O'nu noksan sıfatlardan uzak bilirim.”

Secde ise, ibadetin, itaatın ve de özgürlüğün zirvesidir: “Secde et ve (Rabbine) yaklaş”(Alak/19). Secde eden kul, Rabbini sonsuz yüceltip tesbih ederken, kendi acizliğini, hiçliğini itiraf eder. O'ndan başka hiçbir varlığın karşısında yere kapanmayacağını ilân eder: “Süb-hâne Rabbi'el-A'âlâ: Yüceler yücesi Rabbimi tesbih ederim.” İki kez secde ise, topraktan gelip tekrar toprağa dönüşü ifade eder.

Kıyâm, rükû ve secde basamaklarını geçen mümin **teşehhüdde**, Hz. Muhammed'in (s.a.v.) mirâçta Rabbi ile aracısız sohbet etmesi gibi, doğrudan Yaratan'ına kalbini açıp kulluğunu arz eder: Tahiyeye, tayyibe ve salevâtı Allah'a; selâmı, rahmeti ve bereketi de Nebî'ye ve O'nun adına salihlere sunar. Tevhid inancını bir kez daha tekrarlar. Rasûl'e ve âline salât u selâmdan sonra annesine, babasına ve tüm müminlere hayırlar ve esenlikler diler; cehennemden korunmayı diler, kendisinin ve zürriyetinin dosdoğru ve sürekli namaz kılanlardan olmasını diler, diler de diler...

Nihâyet “es-Selâmü aleyküm ve rahmetullah” diyerek sağında ve solundakilere, tüm inananlara, salihlere, meleklerle selâm verir; böylece namaz biter ama duâ, niyâz, hamd, tekbîr, tesbîh, zikir, fikir... bitmez; zira bu müminin **hayat tarzıdır**.

Günde beş vakit böyle dosdoğru, özenle ve düzenli kılınan namaz, müminleri dosdoğru yoldan ayırmaz; onları Allah'tan başka varlıklara kulluktan korur, kötülük ve çirkinliklerden uzak tutar; böylece ebedi **kurtuluşlarına** vesile olur.

Bir **tevhid eylemi** olan namaz, müminleri pasif **nesneler** değil, aktif **özneler** kılar. Hz.Şuayb'ın kıldığı gibi bir namaz(Hûd/87), müminleri dünyadan el-etek çekertmez, aksine onları zulme, şirke ve küfre karşı mücadeleye sevk eden bir **dinamizm**, bir **diri- leniş** ve bir **diriliş** kaynağı olur.

“Ey
Rabbim!
Beni ve nesli-
mi dosdoğru
namaz kılan-
lardan eyle.
Rabbimiz!
Duamı kabul
buyur.”

*İbrahim Suresi
40. Ayet*

NAMAZ İÇİN AĞLANIR MI?

CEMİL TOKPINAR

Araştırmacı-Yazar

cemil@e-namaz.com

Yıllar önce bir otobüsle yolculuk ederken sabah namazının vakti girmişti. Her yolculukta yaşadığım “namaz sancısı” her yanıma öylesine kaplamıştı ki, uyuyamıyordum. Şoför bir türlü mola vermiyor, vakit gittikçe daralıyordu.

Birlikte yolculuk ettiğimiz arkadaşımaya yöneldim:

- Namaz geçmek üzere. Ben şoföre namaz için ricada bulunacağım. Durmazsa ineceğim, dedim. Kaşlarını çatı, alaycı bir ifadeyle:

- Ya sen aklını mı kaçırdın, dedi.

Şaşırdım, üzüldüm, kırıldım. Namazlarını kılan bir kimseydi o. Gerçekten ben aklımı mı kaçırmıştım? Otobüste mışıl mışıl uyuyup, Rabbimi düşünmeden oturmalı mıydım?

Kendimi sorguladım. Sabah namazını bu kadar düşünmekte haksız mıydım?

Oysa bir gece dayısına misafir olan

babam, sabah hıçkırık sesleriyle uyanıyor. Dayısının oğlu çocuk gibi gözyaşı döküyor. Sebebinin sorduğunda aldığı cevap ilginç:

- Sabah namazına kalkamadık. Bak-sana, güneş doğmuş; onun için ağlıyorum.

Evet, namaz için ağlanır, namaz için akıl kaçırlır, ona can ve canan feda edilir. Ne yazık ki, şimdi bu gerçek tam anlaşılmıyor.

Öyle bir çağda yaşıyoruz ki, sabah namazını düşünmek “delilik”, kalkamayınca ağlamak “gariplik” olabiliyor! Gerçekten sabah namazını kaçırdıktan sonra üzülmemiz gerekmez mi?

“İmandan sonra en büyük ve en mühim mesele olan namaz”ın bir vakti geçirilince hiçbir şey olmamış gibi normal mi karşılamalıyız?

Sabaha kadar dünya kupası maçlarını izlemek mantıklı, ama Kur’an’da en fazla emredilen ibadet olan namazı dü-

şünmek gereksiz mi? Oysa sabah uyanamadığı için üniversite sınavını kaçıran bir genç, üzüntüsünden, kahrından, yeri göğü yıkabiliyor.

Peki, Peygamberimizin (s.a.v.), iki ayrı hadiste, “Dünya ve içindekilerden hayırlıdır” dediği sabah namazının sünneti ve farzı, bir maç kadar önemli değil mi? Dünya ve içindeki tüm hazinelerden daha değerli olan sabah namazı, bir üniversite imtihanı kadar ehemmiyet taşıyor mu?

Bir ankete göre, ülkemizde namaz kılanların oranı yüzde 25, kılmayanlar ise yüzde 75. Beş vakit namaz kılan mü’minler içinde, haftada, ayda veya birkaç ayda bir namazını kaçıranların sayısı oldukça fazla.

Oysa sabah namazı ve tüm farz namazlar, başta Peygamberimiz (s.a.v.) ve onun güzide ashabının üzerinde titredikleri muhteşem bir ibadettir. Bir mü’min namazını kaçırdığında “aklını kaçırmış gibi” deli divane olmalı, dünyası kararmalı, yemek yiyecek bir iştah bulamamalı, kendini cezalandırmalıdır.

Ve hepsinden önemlisi, namazı kaçırmayı kesinlikle “sıradan” bir olay gibi görmemeli, “olabilir” kabul etmemeli; nefesine, gafletine, uykusuna isyan etmelidir. Hemen, “Nerede hata et-

tim? Hangi tedbiri almalıyım ki, bir daha bu acıklı azaba düşmeyeyim?” diyerek çözüm arayışına girmeli, çözümü bulmalı ve derhal uygulamalıdır.

Çünkü söz konusu olan çocuk oyuncağı değil, basit bir hadise değil, üç günlük dünya hayatını ilgilendiren bir mesele değil. Sözü ettiğimiz; bizim, kâinatın ve her şeyin Sahibi, Sultanı, Yaratıcısı olan Allah’ın huzuruna girme; Onun dergâhında secdeye kapanma; canımız, cananımız, biricik varlığımız, sevenimiz, sevgilimiz olan Zât-ı Zülcelâle ibadet etme meselesidir.

Dünyada hiçbir şey bundan daha mühim, daha lüzumlu, daha sevimli, daha vazgeçilmez olamaz. Eğer burada bir eksiklik varsa, hata bizdedir. Kulu olmakla iftihar ettiğimiz Rabbimiz bizden namaza karşı umursamazlık, vurdumduymazlık istemiyor. Ümmeti olmakla şereflendiğimiz sevgili Peygamberimiz (s.a.v.), bize ihmalkârlığı değil, aksine hassasiyeti emrediyor.

Namaz konusunda nasıl bir durumda olursak olalım, ister onu haftada bir, ister yılda bir, hatta birkaç yılda bir kaçırıyor olalım; yeni bir ubudiyet şuuruyla donanmak, yeni bir cehd ve gayret kılıcını kuşanmak, yeni bir tebliğ ve ikaz harekâtı başlatmak durumundayız.

“Namazlara, hele orta namaza dikkat edin

ve gönülden boyun eğerek

Allah’ın divanında durun.”

Bakara Suresi 238. Ayet

NAMAZ ANNE KUCAĞIDIR

ESMA SAYIN EKERİM

Araştırmacı-Yazar

hunkarsayin@gmail.com

Namaz anne kucağıdır. Anne nasıl çocuklarının hepsini karşılıksız sever, onları kucağına alır, bağrına basarsa, namaz da bütün ibadetleri kucağına alır, şefkatle sinesine basar. Namaz kocaman bir kalptir. Bütün ibadetleri içine alır.

Namaz, Allah'ın varlığı ve birliğine inancın duygusal, zihinsel ve ruhsal tasdikidir. Allah'tan başka ibadet edilecek bir varlığın olmadığına itirafıdır. Böylece namaz, tevhîdin hakikatini ifade eder.

Namazda yemeden-içmeden ve cinsel isteklerden vb. uzak kalarak, bütün olumsuz duygu, düşünce ve davranışların kaynağı olan nefis kontrol altına alınır. Böylece namaz, insanın zihnini kötü düşüncelerden, gönlünü kötü duygulardan, dilini kötü sözlerden, kulağını kötü seslerden koruması yönüyle oruç ibadetini içine alır.

Namaz zamanı, canı, malı Allah'ın sevgi ve yakınlığını kazanma yolunda feda ederek ömrün hesabına hazırlanma olması sebebiyle zekât ibadetini içinde barındırır.

Eksi yirmi derecede Çeçen mücahidin arkasında bombalar düşerken namazına devam etmesi, namazın insanı, Allah yolunda canını bile feda edebilecek bir ruh zenginliğine ulaştırabileceğini gösterir.

Namaz insanlar arasındaki kardeşlik, birlik ve bütünleşme duygularını kuvvetlendirmesi, sevgi ve güven duygularını yaygınlaştırması sebebiyle hac ibadetini de içine alır. Hacda kurban kesilir; namaz ibadetinde de nefsin olumsuz duygu, düşünce ve istekleri Allah yolunda kurban edilir. Yine hacda, vakfe esnasında insan dua edip hatalarını sorgular, Allah'tan bağışlanma diler; namazda da kul, “O hesap gününün sahibidir” diyerek aynı ruh halini yaşar. Safa ile Merve arasında Rabbine ve Allah yolunda mücadeleye koşan kul, namazda, “Bizi kendilerine nimet verdiklerinin yoluna ilet” diyerek Rabbini tercih ettiğini ve O'na sonsuz muhabbet duyduğunu belirtir.

Namaz tesbih ve tenzihi de engin gönlünün içine alır. Namaz kılan kul, “Rabbimi övgüyle ve sonsuz bir şükürle anıyor, secdede yüceler yücesi Rabbimi tesbih ediyor, O'nu kullara ait bütün eksik sıfatlardan tenzih ediyorum.” diyerek bütün kâinatla beraber Allah'ı anmanın ayrıcalığına kavuşur.

Namaz müminin kalbinin ilacı olan dua ibadetini de içine alır. Namaz kılan kul, “Beni doğru yola hidayet et” diyerek istikametini diler.

Namaz kılan mümin, “Allah'ım, Hz. İbrahim'in ailesine, dostlarına rahmet edip onları yücelttiğin gibi, Hz. Peygamber'in ailesine, dostlarına da rahmet edip onları yücelt” diyerek geçmiş ve gelecek bütün insanlık ailesi için duada bulunur. Namaz âşığı, “Rabbim, bana dünyada da ahirette de iyilik ver, beni ateş azabından koru; beni, annemi, babamı ve bütün inananları hesap gününde bağışla” duasıyla namazını tamamlar.

“ Onlar, Allah
anıldığı zaman
kalpleri ürperen,
başlarına gelen mu-
sibetlere sabreden,
namazı dosdoğru
kılan ve kendilerine
rızzık olarak verdik-
lerimizden Allah
yolunda harcayan
kimselerdir.”

Hac Suresi
35. Ayet

NAMAZ HAKKIYLA EDA EDİLMEZSE NE OLUR?

HASAN HAFIZOĞLU

Araştırmacı-Yazar

hasan@akabe.com

İslâm'da bir ibadetten beklenen netice, onun hayatımıza etki etmesidir. Bu da, o ibadetin şuurlu olarak yapılmasına bağlıdır. İşte namazın şuurlu olarak yerine getirilmemesi, pratikte faydasının olmaması demektir. Namazda bazı duygular kazanamazsak, namazın hayatımıza yeterli etkisi olmaz. Bu nedenle, Müslümanlar, hakkıyla namazı eda etmedikleri zaman hayatlarında iyilik namına bir değişiklik olmaz; ahlâkları Allah'ın istediği gibi ahlâk haline gelmez. Yani, o namaz, sahibini kötülüklerden alıkoymayan bir alışkanlıktan ibaret olur. Belki, sadece farz yerine getirilmiş olur.

Ümmet olarak içinde bulunduğumuz olumsuzluklar, sadece namazların terkinden değil, aynı zamanda onların hayatımıza yeterince etki etmeyişindendir.

İslâmi faaliyetlerimizin, tebliğ çalışmalarımızın ağır yürümesi, neticeye ulaşamaması, namazı terk ettiğimizden değil; namaz kıldığımız halde onu şuurlu olarak ve dosdoğru kılamayıp olduğumuzdur. Kısaca hareketlerimizdeki bereketsizlik buna bağlıdır. Başarılı olanlar ise, namazlarından gereken güç ve kuvveti elde edenlerdir.

Namazlarımız şuurlu ve gereği gibi kılınmazsa, Allah'a olan itaatimizde bir zayıflama, bir gevşeme olur. Her an Allah'ın emirlerine hazır olma duygusu kaybolur. Allah korkusu ve Allah sevgisi tesirini göstermez. Dolayısıyla Allah'ın emirlerine, O'nun kanunlarına karşı vurdumduymaz ve kayıtsız kalınır. Ama her namazda neler okuduğumuzun, Allah'ın bizden neler istediğinin farkında olursak, namazı gereği gibi kılmadaki esas maksat gerçekleşmiş olur. Hz. Ali (r.a.): "Anlaşılmayan bir ibadette hayır yoktur" diyor. Namazların bizdeki tesiri, onun anlaşılmasına bağlıdır. Böyle olmadığı takdirde, Müslümanlar bugün olduğu gibi uyumaya, uyutulmaya devam ederler.

Namazlar dosdoğru kılınmadığı zaman, **namazla dirilme** söz konusu olamaz. Âdet yerini bulsun cinsinden bir ibadeti, ne Allah-u Teâlâ emretmiş, ne de Resulullah (s.a.v) bize öğretmiştir. Mü'minlerin de böyle bir ibadete ihtiyacı yoktur. Çünkü anlaşılmadan yapılan ibadetin, hayatımıza tesiri olmaz.

Allah'ım! Bizleri namazı hakkıyla ikame edenlerden; dosdoğru kılanlardan eyle!

Allah'ım! Ümmet-i Muhammed'e namazla dirilmeyi nasip et! Amin!

*"İman eden kullarıma
söyle: Namazlarını
dosdoğru kılsınlar, ken-
disinde ne alışveriş ne de
dostluk bulunan bir gün
gelmeden önce, kendilerine
verdiğimiz rızıklardan
(Allah için) gizli-açık
harcasınlar."*

*İbrahim Suresi
31. Ayet*

ANNE-BABA VE NAMAZ

DR. KERİM BULADI

İlahiyatçı-Yazar

kerimbuladi@hotmail.com

İnsanlığın ilk kurumu ailedir. Aile toplumun çekirdeğini oluşturur. Cemiye-
tin en küçük birimi ve en temel ünitesi sayılan aile, anne, baba ve çocuk-
lardan oluşur. Anne-babalar, çocuklarının maddî ihtiyaçlarını karşılamak ve
onları manevî yönden terbiye etmekle görevlidirler. Çocukları, zihinsel ve
bedensel yönden eğitirken, duygu ve düşüncelerini de eğitmek, çocuğun
maddî gelişimini düşünürken, manevî hayatını da inşa etmek anne-babanın as-
lî vazifesidir.

İslâm dininin prensiplerini ve ahlakî kurallarını, bizzat uygulayıp yaşayarak,
çocuklara öğretecek kişiler öncelikle anne-babalarlardır. Aile kurumunun, Al-
lah tarafından tayin edilen maaşsız ve ücretsiz öğretmenleri olan anne-baba-

nın vazifelerini, Kur'ân ve hadislerde ana hatlarıyla
görmekteyiz. Bu vazifelerin en başta geleni hiç şüp-
hesiz namazdır. Anne-babanın bu konudaki sorum-
luluğunu Kur'ân şöyle anlatır:

**“Ailene namazı emret; kendin de ona sa-
bırla devam et...”** (Tâ-Hâ/132). Bu âyetle Allah
Teâlâ Hz. Peygamber'den, ailesine namazı emret-
mesini, birlikte ona sarılmalarını, sabır ve azimle ona
devam etmelerini istiyor. Âyetteki hitap, Hz. Pey-
gamber'in (s.a.v.) şahsınadır. Bu hitabın içine genel
olarak onun bütün ümmeti, hususî olarak da ehl-i
beyti (Hz. Peygamber'in aile efradı) girmektedir.

Bu âyetin hükmü gereği Peygamberimiz, sabah
namazına kalktığı anda Mescid-i Nebvî'ye gitmeden
önce Hz. Fatıma ve Hz. Ali'nin evlerine uğrar, kapı-
larının önünde durur, **“Ey Ehl-i Beyt! Namaza
kalkınız”** buyurur ve **“Ey Ehl-i Beyt! Allah siz-
den günah kirini gidermek ve sizi tertemiz
yapmak istiyor”** (Ahzab/33) meâlindeki âyeti
okurdu.

Peygamberimiz (s.a.v.), bir hadislerinde şöyle bu-
yurmuştur: **“Çocuklarınız yedi yaşına ulaşınca,
onlara namazı emrediniz...”** (Ebû Davud, Salât,
26). Bugün dünyada zorunlu eğitim ve öğretime 6-7
yaşlarında başlanmaktadır. 15 asır önce Peygambe-
rimizin eğitim yaşını 7 olarak belirtmesi, önemli bir
tespit ve beyandır. Bu ifadede, **“Çocukları bu yaş-
tan itibaren namaza alıştırın”** hükmü çık-
maktadır. **“Emir”** kelimesinin kullanılma-
sında da bir hikmet söz konusudur. Bu
şöyle de yorumlanabilir:

**“Siz ey mü'min anne-babalar! Na-
maz konusunda öyle titiz, öyle sıkı,
öyle bilinçli davranınız ki, sanki ye-
tişkin bir insana emir veriyormuş-
çasına, çocuğunuza namazı emredi-**

“Ailene namazı

emret ve kendin

de ona sabırla

devam et.

Senden rızık

istemiyoruz.

Sana da biz rızık

veriyoruz.

Güzel sonuç

Allah'a karşı

gelmekten

sakınanlarındır.

Taha Suresi

132. Ayet

niz, tavsiye ediniz, kıldirmaya, sevdirmeye çalışınız. Hatta bir âmirin memuruna verdiği bir emrin yapıp yapılmadığını kontrol etmesi gibi, siz de çocuğunuzun namaz kılıp kılmadığını kontrol ediniz. Yapmazlarsa gerekli önlemi alınız, kılincaya kadar çaba sarf ediniz.”

Atalarımızın “Ağaç yaş iken eğilir” sözü, bir bakıma bu mübarek hadisin bir izahıdır. Çocuklar, küçükken eğitilip öğretilmediği, eğilip bükülmediği ve bir şeyin uygulamasına alıştırılmadığı takdirde, büyüdükları zaman onları istikamete sokmak oldukça zordur.

Cenâb-ı Hak, “Ey inananlar, kendinizi ve çoluk çocuğunuzu, yakıtı insanlar ve taşlar olan cehennem ateşinden koruyun!” (Tahrim/6) buyurmaktadır. İşte, cehennem ateşine karşı en büyük kalkan, namaz ibadetidir. Anne-babasının gayretiyle namazı seven ve namazla bütünleşen çocuk, ergenlik çağından itibaren yerine getirmekle yükümlü olduğu İlâhî emirleri severek yapar, yasaklardan ve kötülüklerden de aynı şekilde kaçınır. Böylece İlâhî azaptan kurtulur.

Allah’ın emirlerini yapan ve yasaklarından uzak duran bir aile içinde yaşamak, insan için mutluluk kaynağıdır. Bu saadet de ancak, namaz ibadetinin evde hâkim olması ile sağlanır.

NAMAZIN RUHU

MEHMET ÇELEN

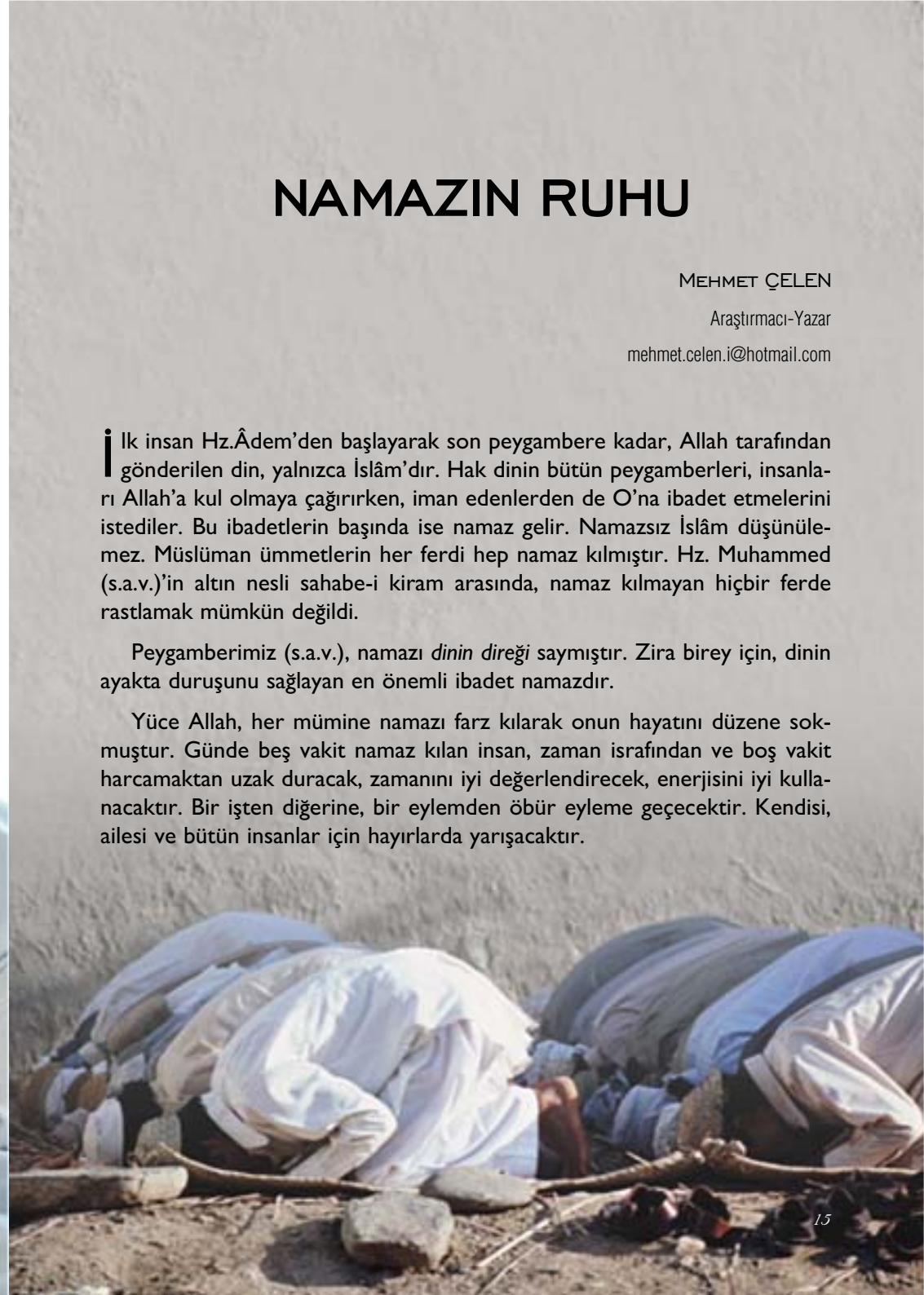
Araştırmacı-Yazar

mehmet.celen.i@hotmail.com

İlk insan Hz.Âdem’den başlayarak son peygambere kadar, Allah tarafından gönderilen din, yalnızca İslâm’dır. Hak dinin bütün peygamberleri, insanları Allah’a kul olmaya çağırırken, iman edenlerden de O’na ibadet etmelerini istediler. Bu ibadetlerin başında ise namaz gelir. Namazsız İslâm düşünülemez. Müslüman ümmetlerin her ferdi hep namaz kılmıştır. Hz. Muhammed (s.a.v.)’in altın nesli sahabe-i kiram arasında, namaz kılmayan hiçbir ferde rastlamak mümkün değildi.

Peygamberimiz (s.a.v.), namazı *dinin direği* saymıştır. Zira birey için, dinin ayakta duruşunu sağlayan en önemli ibadet namazdır.

Yüce Allah, her mümine namazı farz kılarak onun hayatını düzene sokmuştur. Günde beş vakit namaz kılan insan, zaman israfından ve boş vakit harcamaktan uzak duracak, zamanını iyi değerlendirecek, enerjisini iyi kullanacaktır. Bir işten diğerine, bir eylemden öbür eyleme geçecektir. Kendisi, ailesi ve bütün insanlar için hayırlarda yarışacaktır.

Günde beş kez Allah ile randevusuna koşan Müslüman, yaratıcısıyla konuşacak, dilek ve temennilerini yalnızca O'na iletecektir. Bir günde kırk kez, "Ancak Sana ibadet ediyor ve ancak Senden yardım istiyorum" diyecektir. İhtiyaçları, sıkıntıları ve ıstırapları için hiç kimseye boyun eğmeyecek, onuruyla yalnız Rabbinden yardım talep edecektir. Yine, her rekâta "Bizi dosdoğru yola ulaştır; nimet verdiklerinin yoluna, kızdığın ve sapıklığa düşenlerin yoluna değil." diyerek yalnızca O'na yalvaracaktır. Böylece sapıkların yoluna gitmeyecek, şeytanın adımlarını izlemeyecek ve Allah'ın gazabını hak edecek hiçbir eylem yapmayacaktır.

Mümin, namazda bütün benliğiyle Allah'a yönelecek, bütün organları, akli, fikri ve zihniyle, iç dünyası ve dış dünyasıyla eşsiz Yaratıcısının huzurunda miraca çıkacak, o yüce makamda sadece O'na yalvarıp yakaracaktır. O yalvarış ve yakarışlar mümine yepyeni bir benlik kazandıracaktır. Gözyaşlarıyla secdeye kapanan kul, Rabbine daha da yakınlaşacak, dünyadan ve dünyalıkların hepsinden gönül rahatlığıyla uzaklaşacaktır. Mal, para, makam ve mevki, kadın ve çocuklar ve sevdiği hiçbir şey onu Allah'ı zikretmekten alıkoymayacaktır.

Âlemlerin Rabbi, sahibi ve yöneticisine her defasında hamd ederek, O'ndan başka putları ve tanrıları reddedecektir. Böylece, Allah'a isyan eden bütün güçlere karşı dimdik ayakta duracaktır. Yegâne güç ve kuvvet olarak

Allah Resûlü (s. a. v.) buyurdu ki;

"Namaz dinin direğidir.

Kim namazını kılarsa dininin direğini dikmiş olur.

Kim de namazını kılmazsa,

dininin direğini yıkmış olur."

yalnız Allah'a yönelecek, sadece O'na boyun eğerek bütün boyunduruklardan kurtulacaktır. Gerçek hürriyetini kazanarak, onur ve şerefiyle yaşamını sürdürecektir. Bu ruh, Müslümanı kişilere, eşyalara, tabiattaki üstün varlıklara, zalim egemenlere kul ve köle olmaktan uzaklaştıracak, yalnızca Allah'a kul edecektir.

Ayakta kıyam ederek, rükûa vararak, secdeye yere kapanarak kendi acizliğini, her gün beş kez hatırlayacak ve tevazu sahibi olacaktır. Diğer insanlara karşı kibirlenmeyecek ve caka satmayacaktır. Yalnız Yaratıcı'nın büyüklüğünü kabul edecektir. Allah'ın Ganî, kendisinin ise O'na muhtaç fakir bir kul olduğunu her an hatırd tutacaktır. Fakirlerin yanında tevazu sahibi olacak, zenginlerin huzurunda el-pençe divan durmayacaktır.

Namazı dosdoğru kılmak, hem dış dünyadaki kötülükleri hem de iç dünyayı temizler, kalbi bütün kir, pas ve pisliklerden arındırır; insanı sâlih ve erdemli bir kişiliğe kavuşturur; onu gıybet, haset, kıskançlık ve dedikodudan, kin ve nefretten, hiyandan, kibirden, kötü düşünceden alıkor.

Namaz cemaatla kılınarak, toplumsal dayanışma, birliktelik ve paylaşma sağlanır. Müminler, namaz sayesinde her zaman omuz omuza, tek saf ve tek vücut hâlinde olurlar; birbirlerinin dertleriyle dertlenir, muhtaçların ihtiyaçlarını giderirler. Azgınlar, zalimler, fâcirler karşısında İslâm toplumunun direnci, gücü, kuvveti ve düzeni de namazla elde edilir.

Hasılı namaz; Müslümanın **dirilişini** gerçekleştirir, varlığını korur, cennete ulaşmasını ve cehennemden uzaklaşmasını sağlar.

NAMAZ KILMAYI SEVİYOR MUYUZ?

MEHMET GÖKTAŞ

İlahiyatçı-Yazar

mehmethoca2@hotmail.com

Kendi kendimize şöyle bir düşünüp soralım ve samimi olarak cevap verelim: “Bir Müslüman olarak namazı seviyor muyuz? Her zaman için namaz kılmayı seven bir insan mıyız?”

“Namaz vakti gelse, ezan okunsa, namaz kılsam, canım namaz kılmak istiyor...” diyor muyuz hiç?

Midemizin açlık hissettiği ve bir şeyler yemek istediği gibi, günün belirli vakitlerinde namazın açlığını hissedip namaz kılma arzusu geliyor mu içimizden?

Karnımız iyice acıktığı zaman yanımızdakilerin konuştuklarını anlamaz hâle gelerek aklımızı yemeğe taktığımız gibi, namaza olan açlığımızdan dolayı da aynı durum meydana geliyor mu, kafamızı namaza taktığımız oluyor mu?

Bazen canımız bir şey istediğinden dolayı belirli bir öğün olmadığı halde mutfağa girip bir şeyler atıştırdığımız gibi, farz olan vakitlerin dışında gönüllümüz namaz kılmak istiyor mu, durup dururken iki rekât namaz kıldığımız oluyor mu?

Sözü uzatmadan söyleyelim: Allah Tealâ ile beraber olmayı arzuluyor muyuz?

Ezan sesi bizde nasıl bir etki yapıyor, ezanı duyduğumuzda çok müthiş bir müjdeli haber almışçasına gözlerimizin ışığı parlıyor mu? Ezanın sözlerini tahlil ettiğimiz oluyor mu; tekbirler, tevhidler ve şehadetler kulağımıza ulaştığında ruhumuzun derinliklerine kadar ulaşıyor mu?

“Biraz sonra Allah Tealâ ile beraber olacağım, Rabbimin huzuruna varıp samimî bir şekilde kendimi O’na arz edeceğim, O’nun Kelâmını O’na okuyacağım ve O da beni dinleyecek. Her taraftan üzerime çullanan ve içerisinde boğulduğum şu atmosferden kurtulacağım, beni boğmaya çalışan şu karanlıktan sıyrılacağım, hepsini arkama atacağım, beni Yaratanın huzuruna varacağım, O’nunla sanki yüz yüze geliyor gibi olacağım, O’na hâlimi arz edeceğim. Şu anda ne kadar mutluyum, ne güzel!” gibi duygu ve düşünceler geçiyor mu içimizden?

Samimî olarak cevap verelim: Sonra bu düşüncelerimiz bir bir gerçekleşiyor mu? Yani, Allah Tealâ’nın huzuruna vardığımızda O’nunla gerçekten sağlıklı bir iletişim kurabiliyor, beraber olabiliyor muyuz? Bunun en önemli belirtisi olarak da O’nunla olan bu beraberliğimizi uzatmak istiyor ve uzatıyor muyuz? Kıyamımızı, kıraatimizi, rükûmuzu, secdemizi ve son oturuşumuzu, yani her bir rüknu kendi içerisinde uzatıyor muyuz?

Evet, sırf Allah Tealâ ile olan beraberliğimizden dolayı uzatabiliyor muyuz rükünlerimizi, yani namazımızı?

Namaz bize ne verdi şimdiye kadar? Şu ana kadar kıldığımız namazlar bizi nereden nereye getirdi? İdeal bir namaz bir insana ne verebilir, nereden nereye getirebilir, biz bunun ne kadarını elde ettik?

Namazımız, çevremizdeki insanların fark edileceği bir şekilde bizim şahsımızda bir değişiklik yaptı mı?

Namazla dirilişimiz, bu hayatî sorulara samimiyetle cevap vermekle mümkün olacaktır.

Allah Resulü

(s. a. v)

buyurdu ki;

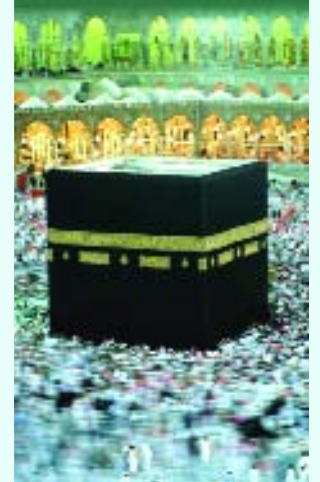
“Allah’ın en

çok sevdiği

amel, vaktinde

kılınan

namazdır.”

SAHABENİN NAMAZI

M. EMİN YILDIRIM

Araştırmacı-Yazar

m.eminyildirim@mynet.com

El-Hakim olan Allah (c.c.) bizlere ulaştırdığı her emir ve yasağında hikmetler gözetir. O'nun hikmetinden sual olunmaz, ama O, hikmetsiz de bir iş yapmaz. Mümin insana düşen, bu hikmetleri araştırıp öğrenmektir. Çünkü ibadetlerin hikmetini öğrenmek, amellere başka bir tat kazandırır. Bu manada, günün beş vaktinde her Müslüman'ın kılmaya çalıştığı *dinin direği* olan namazın hikmeti nedir?

Bu soruya Kur'an, namazın bir hikmetini belirterek, şöyle cevap verir:

“Sana vahyedilen Kitab’ı oku ve namazı dosdoğru kıl. Şüphesiz namaz; insanı her türlü hayasızlıktan / çirkinlikten ve kötülükten alıkoyar” (Ankebut/45)

Peki, kıldığımız namazlar, bu sayılan güzel hasletleri bizlere kazandırıyor mu? Gerçekten beş vakit Allah'ın huzurunda durduğumuz halde, hayatlarımız namaz ile denetim altına alınabiliyor ve bu büyük kalkan tarafından korunabiliyor mu?

Bu sorulara gönülden “evet” diyemeyeceğimize göre, Efendimizin (s.a.v.) mübarek ellerinde yetişmiş ilk ve örnek nesil olan sahabelerin namazlarına bakmak zorundayız. Acaba, onların namazları ile bizim namazlarımız arasında nasıl bir fark var? Bu soruya belki çok çeşitli cevaplar verilebilir, ama bizce bu fark, yeterince huşû ve haşyet hâlinin olmamasına bağlıdır. Sahabe neslinin namazlarına huşû hâkim iken, ne yazık ki bizim namazlarımızda bu önemli özellik ihmal edilmektedir.

O halde, bu çağın inanan insanları olarak, hep beraber, namazlarımızda kaybolan bu önemli değeri yeniden inşâ etmeye çalışmalı ve kaybolmaya yüz tutmuş namazlarımızı yeniden diriltmenin yollarını aramalıyız. Bu noktada “huşû ve

haşyeti nasıl elde edebiliriz?” sorusunu sormalı ve buna doğru cevaplar bulmalıyız. İşte böyle bir gayret, bizi şu beş önemli noktaya getirecektir.

1. Tefekkür: Bu ifade, yapılan ibadetin önem ve mahiyetini iyice anlamak ve kavramak demektir. Buna biz marifet de diyebiliriz. Namaza hak ettiği değer ve önemi verebilmek, Allah'ın ve Peygamber'inin bu ibadete yüklemiş olduğu kıymetin farkına varmak ve buna uygun bir kamet/duruş geliştirebilmektir. Etraftan duyduğumuz bilgilerle yetinmeyip namaz konusunda yazılan kitapları okumak, hiç değilse **salât** kelimesine Kur'an'ın yüklemiş olduğu anlamları öğrenerek, buna göre bir namaz bilinci oluşturabilmektir.

2. Huzur-u Kalp: Doğru bir tefekürden sonra, namazda ceset-kalp bütünlüğünü sağlayabilmek huşûun ikinci şartıdır. Kalp huzuru zor olsa da imkânsız değildir; insanın amansız düşmanları olan nefse ve şeytanlara karşı vereceği mücadelenin meyvesidir. Eğer huzur-u kalp sağlanabilirse, insana bir gönül neşvesi meydana getirecektir. Bu neşve, aynen sahabe gibi, namazlardan zevk alma, namaza acıkma, onu özleme ve ona susama gibi şu an belki anlamakta zorlanacağımız özellikleri bize kazandıracaktır.

3-Ta'zîm: Namaz için kendisine yöneldiğimiz en üstün otoritenin karşısında, O'na yakışır bir saygı içerisinde olabilmektir. O makamın büyüklüğünün, kendimizin ise küçüklüğünün farkına vararak oraya yönelebilmektir. Seccadelerin karşısında tir tir titreyebilmek, sorumluluğun ve bize yüklenen emanetin ağırlığının bilincinde olabilmektir. Böyle bir şuur, sahabede uyandırdığı etki gibi, Allah karşısında titremeyi, ama başka hiçbir şeye eyvallah dememeyi sağlayacaktır.

4-Hayâ: Namaz için yöneldiğimiz makamdan hayâ edebilmek, o yüce otoriteden gereğince utanabilmek, O'nu hoşnutsuz edecek her türlü söz, fiil ve düşüncelerden uzak kalabilmektir. Allah'ın karşısında çekinerek durabilmek ve Hz. Osman gibi hayâyı kuşanarak hayatın tamamına onu hâkim kılabilirdi.

5-Recâ: Huşûun sağlanabilmesinin son şartı recâdır. Eldeki tüm imkânları kullandıktan sonra ümitsizliğe kapılmamak, ne yapsam olmuyor diye vesveselere davetiye çıkarmamak, eşsiz merhametin ve şefkatin kaynağı olan Rabbimizin namazlarımızı kabul edeceğini ümit etmektir.

İnşallah, bu önemli hususlara yeterince riayet edebilirsek, bizler de o ilk ve örnek nesil gibi namazlarımızdan gereğince istifade edecek, o namazlarla hem dünyamızı hem de ahiretimizi imar edeceğiz.

NAMAZA KOŞMAK

ŞABAN DÖĞEN

Araştırmacı-Yazar

sdogen99@ttnet.net.tr

Kâinatta en yüksek hakikatin önce iman, sonra da namaz olduğunu düşündüğümüzde, namazda ne kadar çok sır ve hikmetin bulunduğunu hemen anlarız.

Peygamberimiz (s.a.v.), “Bana dünyadan üç şey sevdirdi” buyururken, bu üç şeyden birinin namaz olduğunu bildiriyor. Onun dilinde namaz, “gözümün nuru” şeklinde nitelendirilecek derecede önemli. Nursuz, ışıksız gözün görmesi mümkün olmadığı gibi, namazsız Müslümanlık da o kadar zor. Sahabenin, “Biz namaz kılmayana nerdeyse kâfir derdik” demeleri de bundan. Hz. Ömer’in şehadeti esnasında bile ağzından, “Namaz! Aman namaz! Sakın namazı ihmal etmeyin” cümlelerinin döküldüğünü biliyoruz.

Allah Resûlü (s.a.v.), “Namaz dinin direğidir. Kim namazını kılsa dininin direğini dikmiş olur. Kim de namazını kılmazsa dininin direğini yıkmış olur” buyurmuşlardır.

Bir başka hadis-i şerife göre, kulun Allah’a en yakın olduğu an secde ânıdır. O halde, oturup düşünmeliyiz: Akli, fikri, şuuru yerinde olan, sevmeyi ve sevilmeyi bilen hangi insan Rabbine yaklaşmak için can atmaz?

Bir genel müdür, milletvekili, bakan, başbakan veya cumhurbaşkanıyla görüşmek için can atanlar, nasıl olur da Allah’ın, kulunu namazla huzuruna kabul ettiğinin bilincinde olmazlar?

“Namaz mü’minin miracıdır” hadis-i şerifi, kulun doğrudan huzur-u İlâhî’ye kabul edildiğini göstermiyor mu? Bunun

sevinç ve mutluluğundan yerinde duramamalı, neşe ve ferahattan uçmalı değil mi insan? O esnada bir nevî miraçta bulunduğunu düşünerek okuduğu her bir âyet ve duânın ne kadar engin anlamlar içerdiğini anlamakta da gecikmez.

Yetenekleri, duyguları şirazeden çıkmış, neye ne kadar önem ve değer vereceğini bilemeyen, dengeyi yitiren çağımızın insanı, dosdoğru yolun Allah’ın gösterdiği yol olduğunu, Kur’ân’ın insanı dünya ve ahirette mutlu edecek bütün esasları içine aldığını, namazın bu noktada çok büyük bir yere sahip olduğunu biraz düşünse hemen anlayacaktır.

Her şeyi bırakıp namaza koşması gereken insan, niçin namaz kılmakta tembellik eder? Hangi iş, namaz kılmak kadar önemli ve öncelikli olabilir? Faydayı, zararı bilen insan nasıl olur da namaza koşmaz? Namazın sayısız fayda ve hikmetlerini niçin görmezlikten gelir?

Namaz, ideal noktaya ulaştırır insanı. Kıymetten düşüren her türlü davranıştan uzaklaştırır. Kur’ân’da, “Muhakkak namaz, insanı bütün kötülüklerden alıkoyar” buyrulur. İnsan denilen canlı makinenin çalışma sistemini bozan, aksatan kötülükler insanı huzursuz ve mutsuz etmekle kalmaz, stres ve bunalımlara atar.

Dünyada ruh ve kalbin gıdası, stres ve sıkıntıların ilâcı; kabirde ışık, sıratı burak olan namazın yerini başka ne doldurabilir?

Peki, zifiri karanlıklardan daha karanlık olan kabirde ışığa ihtiyacı yok mudur insanın?

Hayat sadece dünya hayatından ibaret olsaydı; ölüm, kabir, Mahşer, Mahkeme-i Kübrâ, Cennet ve Cehennem olmasaydı, o zaman insanın kafasına estiğince yaşamasının bir izahı olabilirdi.

Mahkeme-i Kübrâ’da kulun ilk hesaba çekileceği amelin namaz olduğunu biliyoruz. Namazının hesabını kolay veren kişinin diğer sorgulamalarının o ölçüde kolay geçeceği, veremeyenin ise zor geçeceği de bir gerçektir.

Kârını düşünen, zarardan kaçan insan için namaz kılmak kadar önemli bir kazanç ve namaz kılmamak kadar büyük bir kayıp olabilir mi?

NAMAZ KILMAMAK

BİR KÖTÜLÜK DEĞİL, BİN KÖTÜLÜKTÜR!

DR. VEHBİ KARAKAŞ

Sa.Ü.İla.Fak. Öğrt. Gör.

vehbikarakas@superposta.com

İş adamı dostlarımdan biri, ziyaretim esnasında bana sordu:

- Hocam, ben çok iyiyim çok iyiyim de, sadece bir kötülüğüm var, namaz kılmıyorum, ne yapayım?

Ona dedim: Bu hâlinle sen hem iyisin, hem de kötüsün. Namaz kılmadığın için vicdan azabı çekiyorsun. Bu iyi olduğunun delilidir. Namaz kılmıyorsun, bu da senin kötü yönündür. Şimdi seni bu kötülükten ve kötü yönünden kurtarmak için bir misal vereceğim:

Duysan ki, Başbakan'dan bir davet gelmiş: **"Gebze'de ne kadar iş adamı varsa hepsini falan gün, falan saat Ankara'da, başbakanlıkta görüşmeye bekliyorum."** demiş. Şimdi elini vicdanına koy ve düşün. Acaba Gebze'de bu davete koşmayan bir iş adamı kalır mı? Kalmaz. Neden? Çünkü emir büyük yerden geliyor. Çünkü Başbakanla görüşmek bir şeref.

Şimdi soruyorum: Başbakan'ın davetine koşup Âlemlerin Rabbi ve bütün başbakanların da Rabbi olan Allah'ın davetine koşmayan, bunu şereflerin en büyüğü görmeyen adam, akıllı adam olabilir mi, Vehbi Koç kadar serveti dahi olsa?

Şu halde nefis ve şeytan seni namazdan alıkoymak istedikleri zaman derhal emrin ve davetin nerden geldiğini düşüneceksin. Bu düşünce seni yerinden fırlatacak, elindeki nimetlerin sahibine koşturacak, Onun sevdasıyla seni coşturacak, Ona karşı minnet ve şükran borçlu olduğunu, bunun da ancak namazla mümkün olacağını sana söyleyecektir.

Kaldı ki **namaz kılmamak bir kötülük değil, bin kötülüktür.** Namaz kılmayan, en büyük kötülüğü önce kendine yapıyor. Çünkü Allah'ın hakkını vermiyor. Allah'ın hakkını vermeyen, başka haklara dikkat edemez. Etse de makbule geçmez. Çünkü namaz kılmadığı için Allah ondan razı olmaz. Namaz kılan insanın meşru her işi ibadet olur, ona sevap kazandırır.

Allah'ı aldattığını ve atlattığını sanan ve namazını kılmayan nefis aslında kendisini aldatmaktadır, haberi yok.

**"Harmanımı yeller aldı,
Bir yâr sevdim eller aldı,
Benim benden haberim yok."**

diyen nasıl ihmalkârlığından ve gafletinden dolayı dizlerini dövüyorsa; ömrünü namazsız geçiren adam da yaptıklarının hiçe gittiğini görünce:

**"Eyvah! Sağlığımı yıllar aldı,
Servetimi eller aldı,
Benim benden haberim yok?"**

diyecek ve dizlerini dövecektir.

Zaman sel dolaplarını süratle çalıştırıyor, ömür tayyaresi şimşek gibi geçiyor. Her şey elinden çıkmadan çabuk ol, daha fazla zarar etmeden geçmiş namazlarını kaza et ve Yunus'u dinle:

**"Ölüm haberi gelmeden,
Ecel yakamız almadan,
Azrail hamle kılmadan,
Gel gidelim Dosta gönül."**

Namaz kılmamakla bütün kötülöklere kapıyı açık tutuyorsunuz, demektir. Çünkü namazı emreden Allah, namazın insanı, bütün kötülöklere, ahlâksızlığın her çeşidinden bizi koruyacağını açıklıyor.

*"Onlar ki,
yeryüzünde kendilerini yerleştirip,
iktidar sahibi
kılarsak, namazı
dosdoğru kılarlar,
zekatı verirler,
iyiliği emrederler,
kötülükten
sakındırırlar.
Bütün işlerin sonu
Allah'a aittir."
Hac Suresi
41. Ayet*

CENNET İKRAMI

VEYSEL AKKAYA

Araştırmacı-Yazar

veyselakkaya@gmail.com

Efendimiz'e iman etmiş, davasına gönül vermiş bir sahabe Abdullah ibn Ümmü Mektûm. Maddî gözleri görmüyor. Manevî gözü ise açık. Her vakit câmide Allah'ın huzurunda divan duruyor. Nasıl mı dersiniz? Bazen bir arkadaşının, bazen de elindeki değneğin yardımıyla, bütün zorluklara katlanarak...

O günün şartlarında geniş yollar yok. Bir yağışta birçok yer çukur olmakta. Bu tür sebeplerle Abdullah'ın küçük kazalar atlatmadığı gün nadir. Arkadaşları onun hâline üzüyorlar. Peygamberimiz'den izin istemesi gerektiğini söylüyorlar. İzin çıkarsa ondan sonra bütün görmeyenler için bir mazeret kabul edilecek bu.

Abdullah(r.a.), "Allâh Teâlâ'nın sabah akşam camiye gidip gelenin, her gidiş gelişinde ona cennette bir ikrâm hazırladığını" (Buhârî, Ezân, 37), gönlü mescitlere bağlı olanların kıyamette arşın gölgesinde gölgeleneceğini çok iyi biliyor. Ve Resulüllah'ın (s.a.v.): "Üç kişi birlikte bulunur da, namazı cemâatle kılmazlarsa, şeytan onları kuşatıp mağlûp eder. O halde cemaate devam edin. Sürüden ayrılan koyunu kurt yer." (Ebû Dâvûd, Salât, 46) buyurduğunu da biliyor.

Fakat Abdullah (r.a.) görmüyor. Sabah akşam ona eşlik edecek kimsesi yok. Son zamanlar "Belki Efendiler Efendisi bunu mazeret sayar, ben de evimde kılarak bu sevaba erişirim" diye düşünüyor. Bir gün bütün cesaretini toplayarak Mescitte huzura çıkıyor ve şöyle diyor: "Yâ Resûlallâh! Beni mescide getirecek bir kimsem yok. Namazlarımı evde kılmama müsaade var mı?" Rahmet Peygamberi ona izin veriyor. Abdullah (r.a.) düşüncesinde haklı olduğunu ve sormakla ne kadar iyi ettiğini düşünüyor. Dönüp giderken birkaç adım sonra Efendimiz'in sesini duyuyor:

- Sen namaz için ezân okunduğunu işitiyor musun?

- Evet...

- O halde dâvete katıl, cemâate gel! (Müslim, Mesâcid, 255)

Resulüllah'ın (s.a.v.) cemaatle namaza ne kadar önem verdiği ortada. Görmeyen bir sahabenin cemâatsiz namaz kılmasına gönlü hiç râzı olmadı. Gözleri gören, sağlığı sıhhati yerinde olan bizlerin cemaate gelmemesini nasıl karşılayacağını varın siz düşünün.

Çünkü Efendimiz: "Câmiye komşu olanın namazı, ancak câmide kıldığı takdirde (kâmil mânâda) namaz olur." buyurmuştu. Hz. Ali câminin komşusu ifadesini "müezzini işiten herkes" olarak açıklamıştı. (Beyhakî, III, 57) Günümüzde müezzini duymamak neredeyse imkânsız gibidir. Korku (tehlikeli bir durum) ve hastalık dışında cemaate katılmayanın kıldığı namazın (tam bir sevapla) kabul edilmeyeceği (Ebu Dâvud, Salât 47) haber verilmiştir.

Sevgili Peygamberimiz (s.a.v.) cemaatini takip eder, gelmeyenleri arayıp sorardı. Gelmeyenler ya münâfıklar ya da çok hasta olanlardı. Bir sabah namazı sonrasıydı. "Filan kimse namaza geldi mi?" diye sordu. "Gelmedi." dediler. "Filan geldi mi?" Yi-

"Sabırla ve
namazla

Allah'tan yardım

dileyin; şüphesiz

bunlar, Rablerine

kavuşacaklarını ve

O'na döneceklerini

kesinlikle bilmekte

olan huşû sahibi

kimselerin

dışındakilere

ağır gelir."

Bakara Suresi

45. Ayet

“Suçlulara sorulur: ‘Sizi cehenneme ne sürükledi?’ Derler ki: ‘Biz namaz kılanlardan değildik’.”

Müddessir Suresi
41- 43. Ayet

ne “Gelmedi.” dediler. Bunun üzerine:

“İşte bu iki namaz (yatsı ve sabah) münafıklara en ağır gelen namazdır. Bunlarda ne kadar çok ecir ve sevap olduğunu bilseydiniz, diz üstü emekleyerek de olsa cemaate gelirdiniz. Birinci saf meleklerin safı gibidir. Ondaki fazileti bilseydiniz, ona yarışarak giderdiniz. Bir kimsenin diğer bir kimseyle birlikte kıldığı namaz, yalnız kıldığı namazdan daha bereketli ve sevabı daha fazladır... Beraber kılanların sayısı ne kadar çok olursa, Allâh Teâlâ’nın o kadar çok hoşuna gider.” buyurdu. (Ebû Dâvûd, Salât, 47)

Bütün bunlardan sonra şunları söyleyebiliriz:

Camiler ümmet olarak hayatımızın ayrılmaz bir parçası olmalıdır.

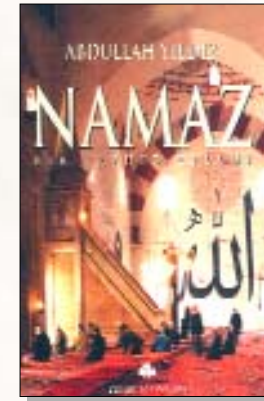
Cami merkezli bir hayat tarzı yaşamamız gerekmektedir.

Camisiz, cemaatsiz bir Peygamber hayatı hayal etmek imkânsızdır.

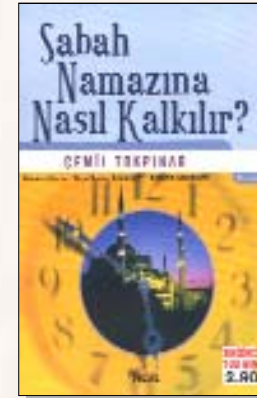
Ona iman ettiğimize göre ve onun yolunda olmamız gerektiğine göre, ümmeti olarak bizlerin de camisiz ve cemaatsiz bir hayatı olmamalıdır.

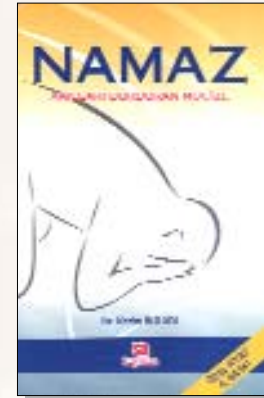
• **Namaz Gözaydınlığım**
Mehmet Gökteş-İstişare Y.
Tel.(0352) 221 37 85

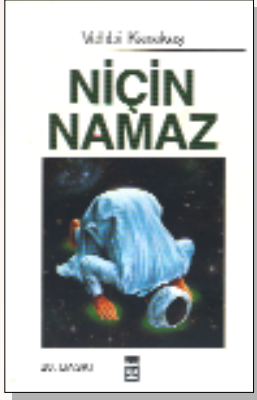
• **Namaz Bir Tevhid Eylemi**
Abdullah Yıldız-Pınar Y.
Tel.(0212) 520 98 90

• **Sabah Namazına Nasıl Kalkılır?**
Cemil Tokpınar-Nesil Y.
Tel.(0212) 551 32 25

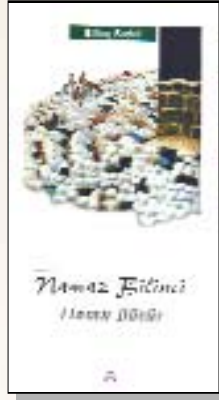

• **Namaz Akılları Durduran Mucize**
Dr. Kerim Buladı-Kayhan Y.
Tel.(0212) 513 51 90

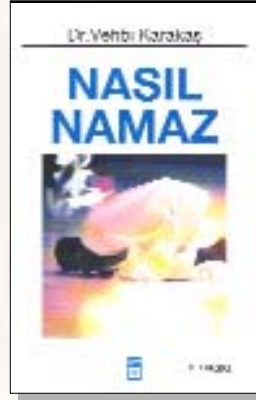
• **Niçin Namaz**

Vehbi Karakaş-Timaş Y.
Tel.(0212) 513 84 15

• **Namaz Bilinci**

Hasan Büyür-Denge Y.
Tel.(0212) 5247524

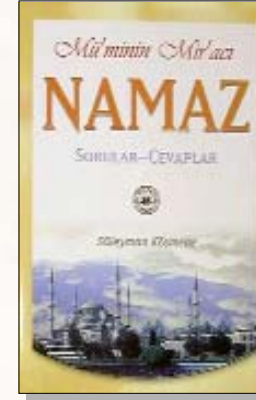
• **Nasıl Namaz**

Vehbi Karakaş-Timaş Y.
Tel.(0212) 513 84 15

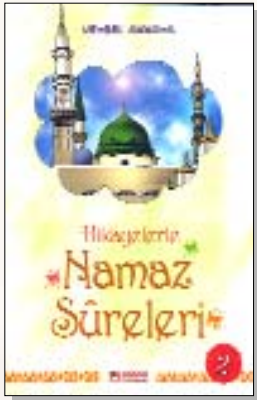
• **Gece İbadeti**

Abdülhakim Yüce-Nil Y.
Tel.(0216) 522 09 99

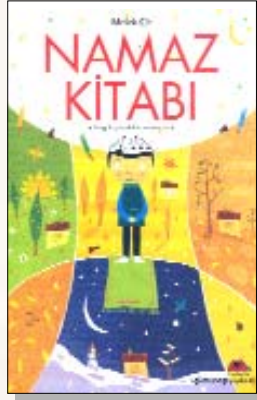
• **Mü'minin Mir'acı Namaz**

Süleyman Kösmene-Yeni Asya
Tel.(0212) 655 88 59

• **Hikayelerle Namaz Sureleri**

Veysel Akkaya-Erkam Y.
Tel.(0212) 671 07 00

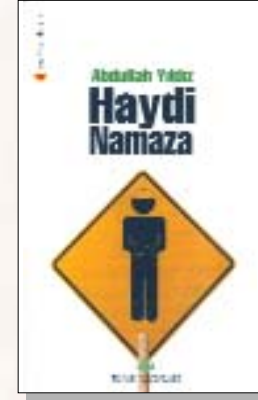
• **Namaz Kitabı**

Melek Çe-Uğurböceği Y.
Tel.(0212) 512 80 80

• **Hadiselerin Diliyle Namaz**

Veysel Akkaya-Muştu Y.
Tel.(0216) 318 42 88

• **Haydi Namaza**

Abdullah Yıldız-Pınar Y.
Tel.(0212) 520 98 90

• **Namaz Rehberi** Münib

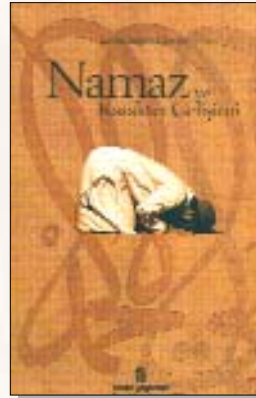
Engin Noyan-Mim Y.
Tel.(0216) 545 70 65

- **Namazı Yaşayanlar**
Sait Demirtaş-Nesil Y.
Tel.(0212) 551 32 25

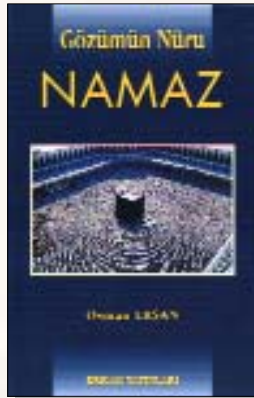
- **Namaz Benim Huzurum**
Nurullah Çörek-Timaş Y.
Tel.(0212) 513 84 15

- **Namaz ve Karakter Gelişimi**
Esmâ S. Ekerim-İnsan Y.
Tel.(0212) 642 74 84

- **Namaz ve Hikmetleri**
B.Said Nursi-Yeni Asya
Tel.(0212) 655 88 59

- **Gözümün Nuru Namaz**
Osman Ersan-Erkam Y.
Tel.(0212) 671 07 00

- **Namaz'ın Hayati Özellikleri**
S.Arif Emre-Kitap Dünyası
Tel.(0332) 353 48 12